

Bediüzzaman ne zaman ve niçin gazete okumayı bıraktı?

Risale-i Nur okuduğunu söyleyen bazı zevat-ı muhterem, "Eski Said, sigara ile beraber gazeteleri ve siyaseti ve sohbet-i dünyeviye-i siyasiyeyi terk etti. Buna katî şahit, o vakitten beri, sekiz senedir birtek gazete ne okudum ve ne dinledim... Halbuki, sekiz sene evvel, günde belki sekiz gazete Eski Said okuyordu..." 1 cümlelerini nazara vererek Bediüzzaman'ın gazeteye karşı olduğunu söyleme gaflet, cesaret, cehalet ve hatta ihanetinde bulunabiliyor!

Evvelâ, bu sözünü yine onun verdiği şu ölçü çerçevesinde ele almak mecburiyetindeyiz, öyle değil mi? Şöyle ki:

"Söylenene bak, söyleyene bakma' söylenilmiştir. Fakat ben derim: Kim söylemiş? Kime söylemiş? Ne içinde söylemiş? Niçin söylemiş? Söylediği sözü gibi dikkat etmek, belâgat nokta-i nazarından lâzımdır, belki elzemdir." 2

Bunu nazara almadıkları gibi, şu ölçüyü de görmezlikten geliyorlar ve aynı vartaya düşüyorlar:

"Bektaşkiye 'Niçin namaz kılmıyorsun?' demişler. O da 'Kur'ân'da namaza yaklaşmayın emri var' demiş. 'Bunun arkasını, yani, 'Ve entüm sükara'yı/sarhoş olduğunuz zaman'ı 3 da oku' denildiğinde, 'Ben hafız değilim' demiş olması kabilinden, Risale-i Nur'un bir cümlesini tutup o cümleyi tâdil ve neticeyi beyan eden âhirini almayarak...4 "Bektaşilik" yapıyorlar.

Yani, onların derdi Risale-i Nur'u anlamak ve uygulamak değil, gazeteci Nur Talebeleri ve çıkardıkları gazeteye garezlerini alet etmek için bu cümleyi ortaya çıkarıyorlar. Kur'ân hakikatlerine uymak değil, onları kendine uydurmaktır!..

Şimdi o sözü, yukarıda naklettiğimiz ölçülere göre tahlil edelim:

1907'de ise İstanbul'a giden Bediüzzaman, çok renkli ve hareketli bir hayatın içindedir. Basına da bigâne kalmaz. "Şûrayı Ümmet, Misbah, Şark ve Kürdistan, Kürt Teavün ve Terakki, Volkan, Serbestî ve Mizan" gibi, "İ'la-i Kelimetullah'ı hedef-i maksad eden günlük dinî gazeteleri" 5

1925'ten sonra ceberrut idareciler, İslâm ve hürriyet adına ne varsa yasaklarlar.

Bu devrede yayınlanmasına izin verilen gazetelerin temel özellikleri şunlardır: Hilâfetin ilgası, harf inkilâbı, Şapka İktisâ'ı Kanunu, tekke ve zaviyelerin kapatılması ve benzeri kanunların çıkmasında sair ilke ve inkilâpların yerleşmesinde vazife almaları ve almaya icbar edilmeleridir.

Bu arada, ilke ve inkilâpların yerleştirilmesinden müdafaasında günümüze kadar çetin bir mücadele veren Cumhuriyet Gazetesi için bir paragraf açmak durumundayız.

Bu gazetenin en önemli özelliği, bilhassa laikliğin "dinsizlik" mânâsında tatbiki için olmadık, görülmedik, işitilmedik yayınlar yapmasıdır.

İşte Bediüzzaman, yalan ve uydurma haberler yapan, yazılar yazan, dindarları ispiyonlayan ve tek tip yayınlar yapan, asparagas haberlerle dindarlara iftiralar atan gazeteleri okumayı terk etti!

Dipnotlar:

- 1- Bediüzzaman Said Nursî, Mektubat, Yeni Asya Neşriyat, İstanbul, 1999, Risale-i Nur Enstitüsü/internet, s. 65.
- 2- Bediüzzaman Said Nursî, Muhakemat, Yeni Asya Neşriyat, İstanbul, 1999, Risale-i Nur Enstitüsü/internet, s. 100.
- 3- Nisâ Sûresi, 4:43.
- 4- Bediüzzaman, Şuâlar, 254. 5-Tarihçe-i Hayat 105.